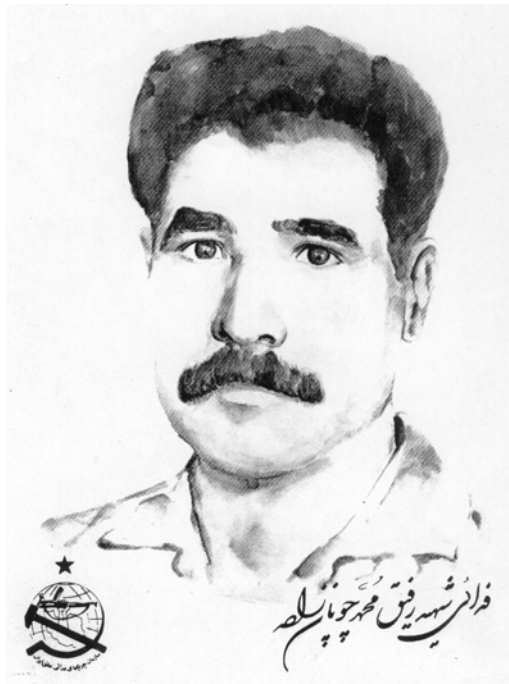

★ فدایی خلق محمد چوپان زاده

۱۳۱۵-۱۳۵۴

محمد در سال ۱۳۱۵ در یک خانواده دهقانی در قم متولد شد. از اوان کودکی به خاطر از دست دادن پدر، مجبور شد برای تأمین معاش به کار مشغول گردد و در نتیجه امکان تحصیل از او سلب شد. ضمن اشتغال به کارهای مختلف علاقه اش به کارهای ساختمانی جلب شد و خیلی زود در این رشته مهارت فنی پیدا کرد و بیش از ۱۷ سال نداشت که استادکار قابلی در این رشته بود.

این دوره مصادف با سال های جنبش ملی شدن صنعت نفت بود و محمد که بچه ها او را «اوس ممد» خطاب می کردند با جنبش کارگری و افراد سیاسی عضو سازمان جوانان حزب توده آشنا شد و در نتیجه این آشنایی ها در سازمان جوانان عضو گردید. با وجود نداشتن سواد او با بردباری و پشتکار به

آموزش های مارکسیستی اش غنا بخشید و رفقای هم حوزه ایش و بویژه رفیق بیژن که مسئول حوزه حزبی او بود وی را کمک می کردند. در روند آموزش های تئوریک - سیاسی، محمد یکی از برجسته ترین کادرهای تشکیلاتی شد. در فعالیت های قانونی در کادر مبارزات سندیکایی کارگران ساختمانی تهران شرکت فعال داشت و یکی از فعالین این مبارزات گردید.

کودتای ۲۸ مرداد، کوچک ترین خدشه ای در روحیه مبارزه جویانه او به جای نگذاشت و هم چنان خانه محقرش در محله «خلق آباد» (در شرق تهران، بین خیابان شهناز و نیروی هوایی) که با خشت و گل ساخته شده بود میعادگاه رفقای هم رزمش بود.

چندماه از ۲۸ مرداد نگذشته بود که توسط پلیس بازداشت می گردد. مقاومت و پایداریش در زندان نیز بی نظیر بود. زندان برایش فرصتی می شود تا آموزش های تئوریک خود را تکمیل سازد. پس از یک سال از زندان آزاد می گردد. آزادیش هم زمان بود با پاشیدگی حزب توده و تسلیم رهبران آن. دیگر برای محمد چنین حزبی جایگاه مناسبی برای ادامه فعالیت های سیاسی اش نبود و در همین رابطه با عده ای از رفقای سابق از جمله بیژن جزنی مبارزه مخفی را اختیار و پس از مدتی گروهی را بنیان نهادند که بعدها به گروه جزنی - ظریفی معروف شد.

بار دوم در جریان اعتصاب کارگران بلورسازی زاویه و هاشمی و کوره پزخانه ها بازداشت گردید. نزدیک به ۲ سال بدون محاکمه در زندان نگاهش داشتند و سرانجام بدون کوچک ترین مدرکی آزاد گردید.

پس از آزادی در جریان بحث های درون گروهی از طرفداران اتخاذ شیوه قهرآمیز مبارزه به مثابه تاکتیک بود. محمد از جمله رفقای بود که در تیم شهر سازماندهی گردید.

پس از ضربه خوردن گروه در زمستان ۱۳۴۶ همراه با دیگر رفقای شناخته شده گروه مخفی گردید و پس از ۷ ماه جنگ و گریز در اثر خیانت کاری عباس شهریاری ، همراه با سعید کلانتری و کیانزاد در ۲۳ تیرماه ۱۳۴۷ در مرز خرمشهر ، هنگامی که قصد رفتن به فلسطین را داشتند بازداشت گردید. پس از دستگیری و تحمل شگرف دوره بازجویی و شکنجه های وحشیانه با دفاع از مبارزات مردم برای سرنگونی رژیم به ۸ سال زندان محکوم گردید.

در سال ۱۳۴۸ به زندان زاهدان تبعیدش کردند و تنها سالی یک بار به او اجازه ملاقات دادند. در ۳۰ فروردین ۱۳۵۴ در حالی که بیش از چندماه به پایان محکومیتش باقی نمانده بود همراه با ۸ نفر از رفقای زندانی اش در تپه های اوین تیرباران گردید. **یادشان گرامی باد!**

سازمان اتحاد فداییان خلق ایران - ۱۳۸۲